

ВАЛЕНТИН ПОПОВ - ВОТАН ХРАМ

chitanka.info

Чувствам се чудесно. Мястото е топло, тъмно и уютно. Не знаех това, когато се *появих*. Затова и радостта ми е толкова голяма и се вълнувам. Усещам трептенията, теченията, виждам пулсациите, а понякога долавям далечни излъчвания, които ми доставят радост. Оставям се на космоса да ме носи и люлее и изпразвам *съзнанието* си от всички опасения, които ме обхващаха редовно преди *създанието*. Гледам прелитащи и преливащи се цветове около мен, чиито трептения ме хипнотизират и унасят, докато потъна в дълбок и приятен сън. Тогава сънувам звезди и галактики, които танцуват в орбита около мен, полюшват се на вълните на безвремието, което обхваща и мен в приятелска прегръдка. Чувствам се част от всичко и част от нощта, която заражда *Началото на съществуването*. Пулсирам заедно с единения свят, а цветовете му греят в очите ми — космос на сбъдващи се мечти и обещания. Колкото повече се нося из безкрая на топлите води на космическия океан, толкова повече осъзнавам мястото си — хем единено и маргинализирано от все по-бързо растящия ми Аз, хем като част от общия свят на материално и нематериално *битие*. Чувството е опияняващо. Значимост сам по себе си и значимост като част от всичко.

По-късно долових и изключително приятни резонанси, които нахлуха в съзнанието ми и усетих заформянето на *Любовта*. Ако някога се разтопя, то бих искал да е от любов. Плувах в нея и се отдавах на чувството за съзряване. Чувствах се все по-значим, все по-силен и все по-съвършен. Дали това е измамно усещане. Да! Но го разбрах много, много по-късно. Тогава, когато опознах названията на формите от околния свят — малка частица от космоса, който ме бе зародил в безкрая си и от който бях неразделна част. И тогава дойде *болката*, която изпълни всичко и всичко се превърна в нея. След нея долових разкъсването на мрака и прекрасните танцуващи светлини и вълни на трептения.

Уплаших се, когато в един момент стените на света се срутиха около мен и ме затрупаха, задушавайки ме. И точно когато чувствах, че ще се *разпадна* в ефира на чернотата, когато светлините и цветовете се превърнаха в убийствено мъчителни игли, които ме пробождаха и раздираха, отворих уста и поех дъх. Мигом дойде *облекчението*, а веднага след това ме заля *безграничната* и *безусловна* любов на богинята, която ме пое в нежните си, топли ръце, прегърна ме и ме

целуна. Положи главата ми на гърдите си и аз отново усетих онази космическа пулсация, която ми даряваше спокойствие и сигурност през времето на моето зараждане.

Напуснах *храма*, но той винаги ще остане в мен!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.